Parašė Titas
Šeštadienis, 08 Gruodis 2012 11:49

Šlyžys - tai smulki gėlavandenė žuvis, dažna Lietuvoje ir gyvenanti daugelyje Eurazijos vandenų.

Šlyžio kūnas cilindriškas, nugara tamsiai ruda, šonai tamsiai geltoni su tamsiai rusvoms dėmėmis. Išilgai šonų tęsiasi dvi siauros šviesesnės linijos, kuriose dėmelės smulkesnės. Šonai padengti smulkiais žvyneliais , jie išsidėstę padrikai, nedengia vienas kito kraštų. Pelekai pilkšvai gelsvi, dėmėti, apvaliais kraštais. Uodegos pelekas lygiašonio trikampio formos, be iškarpos. Nuo kirtiklio
skiriasi mažiau ryškiu dėmėtumu.
Prie žiočių yra trys poros ūsų.
Suaugę šlyžiai būna 10–12 cm (retai iki 15 cm) ilgio ir 7–8 g (retai – iki 15–20 g) svorio.

Šlyziai Lietuvoje gyvena daugelyje uplių ir upelių su smėlėtu ar akmenuotu dugnu. Nemėgsta dumblingo dugno, neaptinkami nepratakiuose ežeruose.
Šlyžys yra dugninė sėsli žuvis, didžiąją dalį laiko besislapstanti tarp akmenų, kerplėšų, augalų. Vidutinis tankis – 50–80 individų hektare, biomasė
– iki 1 kg/ha. Nepalankiomis sąlygomis – išdžiūstant vandens telkiniui ar įšąlant iki dugno – gali įsirausti į dumblą
ir ilgam išlikti gyvi.
Subręsta antraisiais gyvenimo metais, o auginami

a
kvariumuose
– net ir pirmaisiais. Neršia
gegužės–birželio mėn., kai vandens temperatūra pasiekia +10–12 °C. Patelė išneršia kelis tūkstančius ikrelių
, kurie vystosi 8–11 parų, kai vandens temperatūra yra +16 °C.

Šlyžiai nėra verslinės ar mėgėjiškos žvejybos objektai. Juos neretai rankomis ties akmenimis gaudo vaikai. Kartais naudojami kaip jaukas gaudant kitas žuvis. Kartais auginami akvariumuose.

Kai kuriose Vakarų Europos šalyse yra reti, todėl yra saugojamos žuvys.

